

॥ १६ ॥ एकार्णवमिति त्वत्प्रसादात्त्वदीक्षावशात् प्राप्तमभिव्यक्तानामरूपत्वमिति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यत्परमायातोपीति शेषः अतएव पुराणं नित्यसिद्धं पुरुषं सर्वार्थपूरुषायानं पराणां हिरण्यगर्भादीनामपि परमं माबुद्धिस्ततोऽपि परं बुद्धेरविषयमित्यर्थः तत्परमं सर्वोक्तदृष्टमालानं प्रपद्यतः प्रपन्नस्य पराभूतिर्ब्रह्मैश्वर्यैषास्य परमासंपदिति श्रुतिप्रसिद्धं प्रत्यक्षतोऽविधीयते त्वसंबन्धं अवति ॥ २१ ॥ चतुरश्वत्वारः ॥ २२ ॥ पराउक्तदृष्टमासंपत्ब्रह्मलोकोक्तभोग्यमित्यर्थः तत्परमं सर्वोक्तदृष्टमालासचासावीशश्चेतिसमासः सकलभोग्यस्वरूपोऽप्यप्रच्युतत्वभावइत्यर्थः परेशः मायाशबलः सचासावीशश्चेति शा

त्वत्प्रसादाद्गुणीकेशजगत्स्थावरजंगमं ॥ स्ववर्त्मनि स्थितं वीरजपहोमेषु वर्तते ॥ १६ ॥ एकार्णवमिदं पूर्वसर्वमासीत्तमोमयं ॥ त्वत्प्रसादान्महाबाहो जगत्प्राप्तं नरोत्तम ॥ १७ ॥ स्रष्टारं सर्वलोकानां परमात्मानमव्ययं ॥ येषं तत्त्वद्वेषीकेशनते मुह्यंति कर्हिचित् ॥ १८ ॥ पुराणं परमं देवं देवदेवं सनातनं ॥ येष पन्नाः सुरगुरुं ते मुह्यंति कर्हिचित् ॥ १९ ॥ अनादिनिधनं देवं लोककर्तारमव्ययं ॥ येषां क्तास्त्वाहं षीकेश दुर्गाण्यतिरंति ते ॥ २० ॥ परं पुराणं पुरुषं पराणां परमं च यत् ॥ प्रपद्यतस्तत्परमं पराभूतिं विधीयते ॥ २१ ॥ गायंति चतुरो वेदायश्च वेदेषु गीयते ॥ तं प्रपद्यमहात्मानं भूतिमश्नाम्यनुत्तमां ॥ २२ ॥ परमेश परेशे शतिर्यगीश नरे श्वर ॥ सर्वेश्वरेश्वरेशानमस्ते पुरुषोत्तम ॥ २३ ॥ त्वमीशेश्वरेशानप्रभो वर्धस्वमाधव ॥ प्रभवाप्ययसर्वस्य सर्वात्मन्युलोचन ॥ २४ ॥ धनं जयसखायश्च धनं जयहितश्च यः ॥ धनं जयस्य गोप्तातं प्रपद्य सुखमेधते ॥ २५ ॥ मार्कण्डेयः पुराणं षिंश्चरितज्ञस्तवानघ ॥ माहात्म्यमनुभावं च पुराकीर्तितवान्मुनिः ॥ २६ ॥ असितो देवलश्चैव नारदश्च महतापाः ॥ पितामहश्च मेव्यासस्त्वामाहुर्विधिमुत्तमं ॥ त्वं तेजस्वं परं ब्रह्म त्वंसत्यं त्वं महत्तपः ॥ २७ ॥ त्वं श्रेयस्त्वं यशश्चाग्र्यं कारणं जगतस्तथा ॥ त्वया सृष्टमिदं सर्वं जगत्स्थावरजंगमं ॥ २८ ॥ प्रलये समनुप्राप्ते त्वावै निविशते पुनः ॥ अनादिनिधनं देवं विश्वस्येशं जगत्पते ॥ २९ ॥ धातारमजमव्यक्तमाहुर्वेदविदो जनाः ॥ भूतात्मानं महात्मानमनंतं विश्वतो मुखं ॥ ३० ॥

बल्यं प्राप्नोष्य विकृतः एवं तिर्यक्त्वनरत्वरूपजीवत्वं प्राप्नोष्य विकृतइति तिर्यगीश नरे श्वरपदयोरर्थः एतदेवाभ्यासेन द्रढयति सर्वं वियदादिजडं ईश्वराभोक्तो जीवाः ईश्वरेशो जीवानां नियंता तेषामीशः जगज्जीवेश्वराणामपि सत्तास्फूर्तिप्रदः अतएव पुरुषोत्तमः विराडादिभ्यः शुद्धचिन्मात्रस्तुरीयइत्यर्थः ॥ २३ ॥ कंत्वमेवं विधं पुरुषोत्तमं नमस्करोषीत्याशंक्याह त्वमिति हे ईशेश रुद्राद्याराध्य ईश्वराजानस्तेषामपीशानो धर्मः तदेतत्क्षेत्रस्य क्षेत्रं यद्धर्मइति श्रुतेस्तस्यापि प्रभो धर्मस्य प्रभुरच्युतइति स्मृतेः सर्वस्य स्वातिरिक्तस्य प्रभावप्राप्य यत्प्रलययाधिष्ठानभूत अतएव सर्वोत्तम ॥ २४ ॥ सखायस्यः हितः प्रियकृत् गोप्ताहुः खनिवारकः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥